

Jedním ze znaků, který dokládá určitý respekt k možnostem žáků, je zaznamenání přizpůsobení tempa aktivit v hodině tempu žáků. Jeho nízký výskyt v hodinách na gymnáziích je v souladu s výše uvedenými údaji a dobře charakterizuje výuku na gymnáziích oproti výuce ostatních oborů, kdy vyučující příliš nereflektují aktuální možnosti žáků a předpokládají, že se tempu výuky přizpůsobí. Což ale neznamená jen to, že někteří žáci „nestíhají“, ale také to, že talentovaní žáci nejsou rozvíjeni. Nízkou mírou individualizace dokládá jak časté plnění stejných úkolů, tak nízký výskyt jiného cíle pro některé žáky, ale také nízký výskyt individuálních záznamů o učebním pokroku žáků. Výuka s nízkou mírou individualizace je logicky více o učiteli a méně o učení žáka, což samozřejmě vede k minimálně dvěma negativním efektům. Prvním je stagnace a znalostní propad u slabších žáků, druhým je stagnace a minimální rozvoj žáků nadanějších. Pro obě skupiny žáků jsou školy výrazně neefektivním místem pro jejich vzdělání. Slabší nemají šanci získat zájem o vzdělání a nadanější svůj zájem kompenzují mimo školu.